

Huius inimitabilis conversio

nis actum q. amorum uitam. et poen
itent. magnum. nobile q. et tamen. ue
nerabilis maris scripturae. quali in
heremo expleuerit tempora uite. de gre
co transiit in latinum paulus uenerabi
lis diaconus scilicet neapolit ecclesiae.;

Secretum regis celare bonum est.
opera autem dei reuelare et confiteri ho
norificum est. Ita enim legitur an
gelum dixisse tobiae. post oculorum
amissionem gloriosamque illuminatio
nem. et post illa transacta pericula.
equibus liberatus. consecutus est pieta
tem. Iterum regis non seruare secretum
nocivum et ualde periculosum est. et dei
gloriosa silere opera. magnum est anime
detrimentum. Propter quod ego diuina
tegere silentio dubitans. et pignus imminens.
serui metuens condemnationis iudicii.
qui ad domino talentum accipiens. et fodiens
interitum abscondit. et datum ad operatio
nem celauit extra negotiationem. Sacra
ad me platam narrationem. nequaquam
silebo. sed nullus mihi sit incredulus
scribenti de eis quae audiui. Nec quis
quam me mentiri estimet. et

rudinem dubitans. Mibi enim absit sacris
menti rebus. et adulterari uerbum ubi
deus memoratur. Cuius autem qui minima
intellegit. et indignus de dei magnitudi
ne qui carnem assumpsit. et incredulus est
ista dicenti. non mihi pertinebit periculum.
Siqui autem illi sunt qui huius scriptu
rae legerint textum. gloriosamque rei ad
mirationem sane credere renuerint. et
illis dominus misereatur quoniam et ipsi huma
nae naturae infirma considerantes. im
possibilia decernunt. ex quae de hominibus
gloriosa dicuntur. Assumam de cetero
ad narrationem ipsam rem referens quae
in hac nostra generatione facta dimoscitur.
quam sacer uir diuina et agere et docere edu
catus narrauit. Sed ut supra dictum est. nul
lus haec ad incredulitatem trahat. consi
derans impossibile fieri in hac generatione
tam grande miraculum. Gratia per genera
tiones. in sanctas pertransiens animas
eos dei facit et prophetas. quem admo
dum salomon secundum dominum edocuit. Item
est sacrae praedicationis. monasterio palestino
moribus et uerbis.

Mare cognouit. quia supplantis eius se
calcabile p̄buit. Terra cognouit dñm.
quia eo moriente. contremuit. Sol cog
nouit. quia lucis suae radios abscondit.
Saxa & parietes cognouer. quia tem
pore mortis eius scissa sunt. Infern
cognouit. quia hos quos tenebat mor
tuos. uiuos reddidit. Et tamen hunc
quem dñm om̄a insensibilia elementa
senser. adhuc infidelium iudeorum cor
da dñm eē minime cognouer. Eru
riora s̄c̄is sc̄indi ad penitentia noluit.
cumq; confiteri abnegant. quem ele
menta iudicium. aut signis. aut sc̄is
sionibus dñm clamant. Qui & iam
ad damnationis suae cumulū. cum
quem natū despiciunt. nascenturū
longe ante prescierunt. Et non
solum quia nasceret nouerant. s̄
& iam ubi nasceretur. Nam ab
herode requisiti locum natiuitatis
eius exprimunt. quem scripturae
auctoritate didicer. Et testimonium
pferunt. quod bethleem honorari
natiuitate noui ducis ostenditur.
ut ipsa eorum scientia. & illis fieret

ad testimonium damnationis. & nobis
ad adiutorium credulitatis. Quos p̄
fecto bene isaac. cum iacob filium suū
benediceret designauit. qui & cali
gans oculis & pph̄eans. in praesen
ti filium n̄ uidit. cui tā multa impos
terū p̄uidit. Quia nimirū iudaicu
populus pph̄eae spū plenus. & c̄
cus cum de quo multa infuturum
p̄dixit. in p̄senti positum non agno
uit. Sed natiuitate regis n̄ri cogi
ta. herodes ad callida argumenta
conuertitur. nec terrene regno pri
uaretur. renuntiari sibi ubi puer
inueniretur postulat. adorare uel
le se simulat. ut quasi hunc si inuen
ire possit extinguat. Sed quanta.
humana malitia contra consilium
diuinitatis. Scriptum quippe est.
Non est sapientia. non ē prudentia.
non ē consilium contra dñm. Nam
ea quae apparuit magos stella
pducit. natum regem repperit.
munera adtulērunt. & nec dñm
herodē debeant. in somnis
necentur. Sicq; fit ut il

